هم‌میهنان شرافتمند،
مردم مبارز کردستان،
اعضاء، کادرها و پیشمرگان حزب دمکرات کردستان ایران،
احزاب و سازمانهای انقلابی ایران،

نه سال از مبارزهٔ خونبار خلق ستمدیدهٔ کرد علیه رژیم ارتجاعی و ضدخلقی جمهوری اسلامی ایران می‌گذرد. در این مدت، دهها هزار نفر از مردم کردستان و بیش از چهار هزار نفر از پیشمرگان قهرمان حزب در راه دفاع از آزادی و دمکراسی جان باخته‌اند. در همین مدت، دهها هزار نفر از رشیدترین فرزندان مبارز سایر خلقهای ایران نیز در پیکار عادلانهٔ خود علیه ارتجاع حاکم به شهادت رسیده‌اند.

در سراسر این مدت، و به موازات مبارزهٔ قهرمانانهٔ خلق کرد، دکتر قاسملو بی‌اعتنا به آرمانهای والای حزب و بی‌توجه به مصالح جنبش ملی- دمکراتیک خلق ما، و نیز بعضا تحت تاثیر القائات و رهنمودهای انحرافی و راستگرایانهٔ آقای صادق شرفکندی(سعید بدل)، به اعمال سیاستهایی در درون حزب و خارج از آن دست یازیده است که هدف غایی و نهایی آنها سازش با محافل امپریالیستی و گریز از جبههٔ انقلاب، چه در سطح ایران و کردستان و چه در سطح جهان، بوده است.

تعقیب و اعمال چنین سیاستهایی در درون حزب، از یک طرف با مخالفت و اعتراض روزافزون تودهٔ حزبی، کادرهای ردهٔ بالا و بخشی از رهبری مواجه گردیده، و از طرف دیگر شدت یابی تمایلات دیکتاتورمابانه و ضددمکراتیک از سوی نامبردگان را به‌دنبال داشته است.

بازتاب سیاست راستگرایانهٔ فراکسیون شرفکندی - قاسملو در سطح کردستان و ایران انزوای نسبی حزب در میان اپوزسیون انقلابی را فراهم ساخته و در خارج از ایران نیز مانع استقرار روابط اصولی با کشورهای سوسیالیستی شده است.

این فراکسیون برای خاموش‌کردن صدای هرگونه اعتراضی علیه چنین سیاستی، در هر مقطعی به بهانه‌ای، به تصفیه‌های بی‌رویه و غیرموجه در داخل حزب دست زده، تصفیه‌هایی که درنتیجهٔ آن هربار شمار قابل توجهی از افراد آگاه و مبارز از حزب اخراج گشته یا به انفعال کشانده شده‌اند. به‌گونه‌ای که مثلا از تعداد بیش از یک صد نفر از کادرهای شرکت‌کننده در کنفرانس پیش از کنگرهٔ ششم حزب در کمیتهٔ شهرستان سردشت، اکنون جز عده‌ای انگشت‌شمار کسی باقی نمانده است. اغلب کمیته‌های شهرستان و ارگانهای حزبی نیز وضع مشابهی دارند.

یکی دیگر از مظاهر خط مشی انحرافی این فراکسیون در تمایلات سازشکارانه و مذاکره‌جویانهٔ آن در برابر رژیم ارتجاعی و ضدخلقی جمهوری اسلامی متجلی گشته است. وجود چنین تمایلاتی هرازگاهی باعث ایجاد نوسان در موضعگیری سیاسی حزب در برابر رژیم شده و در هر مقطعی توهماتی نسبت به ماهیت واپسگرایانه و اهداف شوم این رژیم دامن زده است.

با گذشت زمان و برملاشدن هرچه بیشتر اهداف واقعی فراکسیون، و اوجگیری و گسترش ابعاد

مخالفت‌ها با خط مشی سیاسی آن از طرف بدنهٔ حزب، توطئه‌گری‌ها و زدوبندهای این فراکسیون نیز وسعت و حدت بیشتری پیدا می‌کرد تا جایی که کارگزاران آن بر خلاف نص صریح اساسنامه، در نحوهٔ گزینش نمایندگان اعزامی به "کنگرهٔ هشتم" آشکارا به اعمال نفوذ در کنفرانسهای ارگانها و کمیته‌های شهرستان پرداختند.

سرانجام در "کنگرهٔ هشتم" گردانندگان فراکسیون کذایی، با زیرپانهادن روشهای معمول و دمکراتیک در انتخابات حزبی، نمایندگان حاضر در "کنگره" را از حق آزادانهٔ انتخاب کردن و انتخاب شدن محروم کردند. آنها با توسل به انواع ترفندها، از قبیل تطمیع و وعدهٔ دادن مقام به این وآن، و تهدید برخی از نمایندگان، موفق شدند لیست "فیکسی" از افراد مورد توجه خود را بر نیمی از شرکت‌کنندگان در "کنگره" تحمیل نمایند و بیش از ۴۹ درصد دیگر را از این حق مشروع محروم سازند. عجب آنکه، این شیوه از به‌اصطلاح انتخاب رهبری، که خود دکتر قاسملو عنوان فتنه بر آن گذاشت، در حالی صورت گرفت که اکثریت کمیتهٔ مرکزی، هم در پلنوم پیش از "کنگرهٔ هشتم" و هم در جریان "کنگره"، با استناد به دلایل محکم و منطقی با آن مخالفت کردند و نسبت به عواقب وخامت بار چنین شیوه‌ای از "انتخابات" کرارا هشدار دادند.

پایان "کنگرهٔ هشتم" بهیچوجه به معنای خاتمهٔ اعتراضات و ابراز نارضایی‌ها نبود چرا که تقریبا بلافاصله بعد از اتمام "کنگره" اکثریت قابل توجهی از اعضاء، کادرها و پیشمرگان، چه بطور شفاهی و چه با ارسال قطعنامه‌هایی از طریق ارگانهای مربوطه خواستار تشکیل کنگرهٔ فوق‌العاده شدند، لیکن هرچند عده‌ی چنین افرادی به مراتب بیش از حد نصاب پیش‌بینی‌شده در اساسنامه برای تشکیل کنگرهٔ فوق العاده بود، فراکسیون مذکور کوچکترین اعتنایی به آن ننمود، و به این ترتیب، کاملا معلوم گردید که اصول مندرج در اساسنامه در نظر این مدعیان دروغین دمکراسی پشیزی نمی‌ارزد.

بطور خلاصه، فتنه‌ای که دکتر قاسملو در "کنگره" برانگیخت نه یک مسالهٔ خلق الساعه بلکه نتیجهٔ محتوم سیاستها و عملکردهای خود او و همدستان وی در طول سالهای گذشته بود. در این مدت آنها با ترویج آیین فردپرستی، باندبازی و دسته‌بندی، ایجاد نوعی شبکهٔ جاسوسی و خبرچینی، دامزدن به شایعه‌پراکنی علیه مخالفان و ترور شخصیت، نقض مستمر اساسنامه و پایمال نمودن دمکراسی و استقرار دیکتاتوری درون حزبی، سرکوب عواطف انسانی در برخورد با اعضاء، کادرها و پیشمرگان، تشویق گرایشات ارتجاعی و نفی اصول و ارزشهای ترقیخواهانه و... چنان وضعیتی بوجود آوردند که حزب ما را در خطر فروپاشی قرار دادند.

با درک این واقعیات، و با احساس مسئولیت در برابر جنبش ملی ـ دمکراتیک خلق کرد، و آرمانهای حزب (دمکراسی برای ایران و خودمختاری برای کردستان)، که هزاران فرزند فداکار خلق ما در پی تحقق آن جان باخته‌اند، ما، اعضاء دفتر سیاسی، اعضاء اصلی، علی‌البدل و مشاوران کمیتهٔ مرکزی، ضمن طرد فراکسیون شرفکندی ـ قاسملو، اصول زیرین را به عنوان خط مشی اساسی سیاستهای حزب اعلام می‌داریم، اصولی که بر اثر عملکرد نادرست فراکسیون مذکور در بسیاری از جهات و به کرات مورد دستبرد قرار گرفته و خدشه‌دار شده است. پشتیبانی بیدریغ همهٔ اعضاء، کادرها و پیشمرگان قهرمان حزب، و نیز حمایت کلیهٔ احزاب و سازمانهای انقلابی و همهٔ کسانی که دل در گرو آزادی و دمکراسی دارند، پیروزی ما را در نیل به این اهداف و تحقق این اصول تسریع خواهد کرد:

۱ـ بازسازی مبانی ضدامپریالیستی در حزب و طرد سیاستها و مانورهای سازشکارانه و

راستگرایانهٔ فراکسیون شرفکندی ـ قاسملو در مماشات با محافل امپریالیستی و اپوزسیون ضدانقلابی وابسته به آن.

۲ـ کوشش در راه استقرار روابط دوستانه با کشورهای سوسیالیستی و مترقی، گسترش و تقویت روابط با احزاب و سازمانهای مترقی، و همبستگی با جنبش های رهایی‌بخش ملی.

۳ـ تاکید بر ادامه و گسترش مبارزهٔ مسلحانه، و نفی سیاست سازشکارانه و مذاکره‌جویانه در برابر رژیم جمهوری اسلامی، سیاستی که جز ایجاد توهم نسبت به ماهیت رژیم نتیجه‌ای در بر نداشته است.

۴ـ پشتیبانی از مساعی بین المللی در جهت خاتمه‌بخشیدن به جنگ ویرانگر ایران و عراق و استقرار صلح میان دو کشور بر اساس قطعنامهٔ ۵۹۸ شورای امنیت.

۵ـ تلاش در جهت تشنج‌زدایی میان حزب و سازمانهای مبارز، دمکرات و انقلابی در سطح کردستان و ایران، کوشش در راه ایجاد روابط دوستانه و همکاری با اپوزسیون انقلابی بر اساس اصل احترام متقابل بمنظور تقویت هرچه بیشتر جنبش ملی ـ دمکراتیک خلق کرد و تحکیم پیوند این جنبش با مبارزهٔ سراسری در جهت سرنگونی رژیم ارتجاعی و ضدخلقی جمهوری اسلامی، و استقرار یک رژیم دمکراتیک در ایران.

۶ـ حذف مطالب و موضوعات انحرافی و ارتجاعی که بر اثر اعتقادات و گرایشات غیردمکراتیک این فراکسیون در برنامه و اساسنامه وارد شده است.

۷ـ اعادهٔ اصول و ارزشهای دمکراتیک در ارگانهای حزبی، رعایت حقوق و حفظ پرستیژ سیاسی و اجتماعی اعضاء و حراست از دمکراسی هم در داخل حزب و هم خارج از آن.

۸ـ طرد آیین شخصیت پرستی و مبارزه با تمرکز قدرت و تمایلات دیکتاتورمابانهٔ افراد.

۹ـ کوشش برای جذب مجدد کادرها، اعضاء و پیشمرگانی که بر اثر سیاستهای نادرست این فراکسیون از حزب اخراج یا به انفعال کشانده شده‌اند. این اصل شامل کسانی نمی‌شود که بهرشیوه‌ای مرتکب جنایت یا خیانتی شده‌اند.

۱۰ـ حراست از ارزشهای بشردوستانه و رعایت هرچه بیشتر مبانی اخلاقی و اجتماعی در جهت ایجاد حسن نیت و همبستگی رفیقانه در کلیهٔ ارگانهای حزب.

حزب دمکرات کردستان ایران
رهبری انقلابی
۱۳۶۷/۱/۱

۱ـ جلیل گادانی	عضو کمیتهٔ مرکزی	۹ـ علی کاشف پور	عضو کمیتهٔ مرکزی
۲ـ حسن رستگار	" دفتر سیاسی	۱۰ـ سرهنگ ایرج قادری	" علی‌البدل کمیتهٔ مرکزی
۳ـ فتاح کاویان	" کمیتهٔ مرکزی	۱۱ـ کمال کریمی	" " " "
۴ـ حسین مدنی	" " "	۱۲ـ عصمت عبدی	" " " "
۵ـ نبی قادری	" " "	۱۳ـ شاپور فیروزی	" " " "
۶ـ صدیق بابایی	" " "	۱۴ـ رحیم محمدزاده	" مشاور "
۷ـ ابوبکر راد	" " "	۱۵ـ شاپور شجاعی‌فر	" " " "
۸ـ عثمان رحیمی	" " "		